

111-es számú okiratsomag

Fenyőfő községi malom**Veszprém vármegye vízikönyve
a vízikönyv száma XI/22.⁽¹⁾****Összefoglalás**

A Bánya-éren, folyásirány szerint a forrástól számítva negyedikként, a patak jobb oldalán épült. Az 1886-ban kiállított községi bizonyítványban tizennyolcadikként, *Fenyőfő községi* néven felsorolt malom a 257. számú telekjegyzőkönyvben 963. helyrajzi szám alatt szerepel. 1907-től Fekete malomnak is nevezik. Vízikönyve a leggazdagabb valamennyi pápateszéri malom levéltári anyaga között.

Az Eszterházy Mór tulajdonjogát igazoló, 1886. november 16-án kiállított községi bizonyítvány alapján hét évvel később, 1893-ban Veszprém vármegye alispánja határozatban ismerte el a vízhasználat jogfolytonosságát. Öt hónappal később a határozat jogerőre emelkedéséről értesíti az érdekelteket. Az időrendben következő dokumentum a vármegye törvényhatósági bizottságának véghatározata. Ebből az iratból tudjuk, hogy Fenyőfő község 1907. június 23-án nyilvános árverésen eladta a malmot Fekete Mihály pápateszéri molnárnak, 1804 koronáért. Az adásvételi szerződés valószínűleg soha nem kerül be a vízikönyv iratai közé, ha Fekete Mihály maga megy el az árverésre, s nem megbízottat küld maga helyett Stuppacher Lőrincz személyében. Így azonban a törvény vármegyei öreinek gyanús lett a dolog, kivizsgálást rendeltek el. A bakonyszücsi körjegyzőnek kellett jelentést írnia, hogyan is volt az a nyilvános árverés. A vármegye törvényhatósági bizottsága végül kisebb módosítással jóváhagyta a szerződést, ám utasította Fenyőfő község képviselő testületét, hogy *az ezen jogügyletből befolyó vételár összegét, mint csonkítatlanul fenntartandó községi törzsvagyont (...) a "Pápai Takarékpénztár"-ban költmenezett betét könyvre helyezze el, s annak megtörténtét a pápai járás főszolgabírája által igazolandó felterjesztésben a vármegye alispánjának jelentse be.* Így került hát Fekete Mihály tulajdonába *Fenyőfő község malma.*

A malom 1909 február 8-án kiállított első engedélyokirata mindazonáltal még *Fenyőfő község közönsége* nevére szól, amint a mellékleteként csatolt, Török János mérnök által készített szép rajzokon és az engedély jogerőre emelkedéséről szóló értesítőben is Fenyőfő község a malom tulajdonosa. A pápai főszolgabíró a Fenyőfő község nevére szóló engedély kiadása után néhány héttel, február 23-án már jelezte az alispán hivatalának, hogy *a kérdéses malom Fenyőfő község által nyilvános árverésen 1907 június 20-án Fekete Imre pápateszéri lakos molnárnak eladatván és a szerződés az 1618jkv./18131/907 sz. törvényhatósági bizottsági határozattal jóváhagyatván, - Kérem a vízikönyvnek és engedélyokiratnak ehhez képest teendő kiigazítását.* Ám ebben a levélben is volt hiba, a

---

⁽¹⁾ Székesfehérvári KMH Vízikönyvek, 158 (doboz), 111-es számú okiratsomag, *kézzel ráírva:*
Bakonyér (Bánya-ér), Gerence, Cuha

főszolgabíró rosszul írta az új tulajdonos nevét (Fekete Mihály helyett Imrét írt) és pontatlanul jelölte meg az adásvétel dátumát is (június 20-át írt 23. helyett). Az alispáni hivatal gyorsan korrigálta a hibát, már március 15-én utasította a vízikönyv vezetőjét, vezesse át a szükséges változásokat, Fekete Mihály mégis csak öt évvel később, 1914-ben kapta meg a nevére szóló vízhasználati engedélyt. Ebben azonban ő maga is ludas volt, amint a következőkben látni fogjuk.

Egy 1910 augusztusában felvett malomvizsgálati jegyzőkönyvből tudjuk, hogy a malomtő vizét fél méterrel magasabbra duzzasztották Fekete Mihály malmánál, mint a megengedett. Ezért Tarján Ernő királyi mérnök, hatósági szakértő nem helyezte el a magassági jegyet, a felülvizsgálatot vezető pápai főszolgabíró pedig eredménytelennek jelentette a felülvizsgálatot. 1914 novemberére azután elkészült, a már Fekete Mihály nevére szóló vízhasználati engedélyokirat. A műszaki leírást és a terveket - Török János korábbi műszaki rajzait, felvételezéseit felhasználva - ifj. Stetka Péter készítette. A dokumentumból tudjuk, hogy a malom ekkor még parasztórlésre volt berendezve. A műépítményeket jelölő rajzon ugyanakkor hengershék, lizsthenger, felvonó, stb. látható. A nyilvánvaló ellentmondás egyik lehetséges magyarázata, hogy a műszaki leírás szövege még a korábbi, Török Jánostól származó 1909-es állapotot írja le, az 1913-ban datált rajzok pedig már a korszerűsítés utáni helyzetet mutatják.

A szép helyszínrajz pontos adatokat közöl a *Fenyőfői községi malom*, valamint alsó és felső szomszédainak elhelyezkedéséről, a malomépiletek főbb méreteiről, még a malom-tavak helyrajzi számáról is, a *Staub* és a *Hofstädter malom* közötti *Elpusztult malom* helyéről. Az 1909-es és a későbbi, 1939-ben kiadott helyrajzi számok összevetéséből pontosan meg lehet határozni a malmok helyét a mai helyrajzi számokkal jelölt térképeken is.

A *Fenyőfő községi malom* és másik öt pápateszéri malom építészeti felmérését, a szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeum megbízásából 1975-ben a budapesti Kassák klub tagjai - a magyar táncházmozgalom alapítói - végezték. A felmérés tervlapjai az SZNM Népi Építészeti Archívumában ma is megtalálhatók⁽²⁾.

A vízikönyvet tartalmazó kék dossziét piros vonallal átlósan áthúzták és ráírták: VISSZAVONVA 7719/19/1967 szám alatt [B4-1].

Vízikönyv (1893 - 1967)

Az első irat egy táblázatos tartalomjegyzék, címe: Veszprém vármegye vízikönyve 112. számú okiratcsomag. *gróf Eszterházy Mór* pápateszéri u.n. *Fenyőfő községi malma*. Felsorolja a vízikönyvben elhelyezett dokumentumokat, azok iktatószámát, az elhelyezés dátumát és a mellékletek számát [B4-2].

⁽²⁾ FAN 598 – Andrassy malom, Horváth József vízimalma. FAN 600 – Fenyőfői vízimalom, Fekete Mihály vízimalma. Fan 608 – Bolla malom, gr. Eszterházy Mór vízimalma, Kurics malom. FAN 609 – Kuti vízimalom, grf. Eszterházy Mór vízimalma, Kapcsándy Gyula vízimalma. FAN 611 – Birkás malom, Bögi István vízimalma. FAN 612 – Csigi malom, Dobos malom.

A vízikönyv száma	Elhelyezés kelte	Megnevezés	A melléletek száma
XI/22	1893 aug. 31	Igazoló határozat alisp. 21040/93 sz. a.	2.
	1925. aug.24.	Engedély. 22254/909	5
	"	Fekete Mihályé 4665/909	1
	"	Fekete Mihálynak engedély 20609/914	4
	1925.	Felülvizsgálat 22333/915.	1
XI/22-b	1939. jan. 26.	Fekete Mihály engedélye 29615/1938lom,	3
	1939. XII. 31.	Felülvizsgálat 15174 / 1939.	
		Műszaki leírás Helyszínrajz Hossz- és keresztmetszvények	
		Műépítmények rajza Helyszínrajz hossz- szelvény	
		Földmunka kimutatás Községi bizonyítvány Jegyzőkönyvek	

A vízikönyv négyoldalas ívének hátoldalán az alispán hivatala így foglalja össze az ügyirat lényegét:

Veszprém vármegye alispánjától

20269/1886

Gróf Esterházy Móríc Pápa-Teszér község határában a ~ folyón levő u. n. Fenyőfő községi malmára nézve, az 1885 : XXIII t.cz. 189 §-ában előírtak alapján e helyről 9281/1886 sz. a. kibocsátott hirdetményhez képest, bejelentését törvényszerű intézkedés céljából beadja.

Az így beérkezett bejelentés az 1885: XXIII t.cz. 190 § ának értelmében Pápa-Teszér községgel illetősége útján azzal közölnetik, hogy ezen bejelentésre nézve az érdekeltek észre vételeiket 30 nap alatt tegyék meg és hogy ezen határidő eltelte után az érdekeltek szabályszerű értesítéséről szóló végbizonyítvány is a beadott észrevételekkel, a bejelentéssel és mellékleteivel együtt hozzám az illetékes hatóság útján minden késedelem nélkül betérjesszessék.

Minderről a bejelentő tulajdonos törvényes meghatalmazottja, a pápai járás főszolgabírája és Pápa-Teszér község ez utóbbi illetékessége útján s a bejelentéssel és mellékleteivel együtt végzésileg értesítettik.

Veszprém, 1886 évi december hó 31-én.

aláírás: Véghely Dezső

A dokumentumot 59/93 számon, hét évvel később iktatták be a XI/22 számú vízikönyvbe [B4-3].

Községi bizonyítvány (1886)

Az 1886-ban kiállított községi bizonyítványban tizennyolcadikként, "Fenyőfő község" néven felsorolt malom a 251. sorszámon felvett telekjegyzőköny + 1 sorában 963 helyrajzi szám alatt szerepel. A vízikönyvi dossziében található községi bizonyítvány az eredeti dokumentum másolata [B4-3].

Határozat (1893)

Veszprém vármegye alispánja 5763/X. 1893 számú ,1893. március 10-én kelt határozatában, az I. kerületi m. kir. kultúrmérnöki hivatal 909/1892 sz. a. 1893. március 4-én kelt előterjesztésére hivatkozva kimondja, hogy a Bakonyéren, Pápa - Teszér község határában lévő, *Fenyőfő községi malom* és a vízhasználati jog tulajdonosa gróf Esterházy Móricz [B4-4].

A határozat szövege:

5763/X. 1893

Veszprémvármegye alispánjától.

Az I-ső kerületi m. kir. kultúrmérnöki hivatalnak 1893 évi márczius hó 4-én 909/1892 II. sz. al. kelt előterjesztése a Bakonyéren levő és gróf Esterházy Móricz tulajdonát képező ugynevezett Fenyőfő községi malom vízjogosítványának igazolása tárgyában.

Vízi könyvi szám XI/22.

Határozat.

A gróf Esterházy Móricz tulajdonát képező 's a Bakonyéren Pápa - Teszér község határában lévő Fenyőfő községi malomhoz tartozó vízhasználati jogosítványt az 1885. XXIII. t.cz. 190 §-a alapján alábbi fenntartásokkal ezennel igazolom.

1. Ezen igazolt vízhasználat gyakorlatának feltételeit az 1885. XXIII. t.cz. 192 § értelmében későbbben fogom megállapítani.
2. Ugyanezen alkalommal fogom a vízművekre az esetleges magassági jegyeket is, a földművelésügyi m. kir. minister 66655/1885. számú rendelete értelmében elhelyeztetni.

3. Mindezek megejthetése végett köteles leendő víziműtulajdonos a földművelésügyi m. kir. minister 52255/86 és 64566/88 sz. elvi határozatainak megfelelően a szükséges és szabályszerű műszaki tervek esetleg előforduló panasz, a vízimű átépítése, javítása, vagy az illető vízfolyás víziműveinek együttes rendezése alkalmával intézkedésemre záros határidő alatt saját költségén elkészíttetni és nekem benyújtani.

4. A vízi-könyvbe való bejegyzés iránt ezen határozat jogerőre emelkedése után fogok intézkedni, miről az érdekelteket külön értesíteni fogom.

5. Utasítom a pápai járás főszolgabíróját, hogy jelen határozatomat Pápa Tészér község hirdető tábláján 15 napra kifüggesztesse, szóban forgó vízimű tulajdonosának és egyéb esetleg ismert érdekelteknek vételével mellett kézbesítve, a kihirdetésre vonatkozó községi bizonyítványt és a kézbesítésekre vonatkozó vétellel a 15 napi hirdetési határidő elmúltával hozzám terjessze fel.

Ezen határozatot egyttal posta útján vételével mellett az I-ső kerületi m. kir. kulturmérnöki hivatalnak megküldöm.

Indoklás.

Bejelentett vízhasználati jogosítvány igazolandó volt, mert a.) a rávonatköző bejelentés az 1885. XXIII. t. cz. 189. §. illetve a 45689/85 számú (Á.R. 87 §. alapján általam 9281/86 sz. a. kiadott hirdetésben kitűzött határidőn belül 20263/1886 sz. a. beadott és ezen beadványhoz Pápa - Tészér község előljárósága által 1886 évi november hó 16-án szám nélkül kiállított községi bizonyítvány, mellyel a 20 éves háborítatlan használat igazolva van, mellékelve lett.

b.) Fenti bejelentés az 1885. XXIII. t. cz. 190 §. értelmében az illető községgel közölve lett 's erre az érdekeltek a 30 napi határidőn belül észrevételeket a beadott községi bizonyítvány értelmében nem tettek.

Kelt Veszprémben 1893. évi Március hó 10-én

Véghely Dezső, kir. tanácsos, alispán

Értesítés (1893)

Véghely Dezső királyi tanácsos, alispán 1893 augusztus 31-én kelt, 21040/X. 1893 számú értesítésében közli az érdekeltekkel (a vízikönyv vezetésével megbízott megyei aljegyző, a malom tulajdonosa, Pápateszér község előljárósága, a pápai járás főszolgabírója, a székesfehérvári kultúr mérnöki hivatal), hogy az 5763/93. szám alatt kiadott határozat jogerőre emelkedett, így elrendeli a XI/22-as számú vízikönyv megnyitását [B4-5].

Vég határozat (1907)

Fenyőfő község 1907-ben eladta a malmot Fekete Mihálynak. A vármegye törvényhatósági bizottsága vég határozatban hagyta jóvá az adásvételi szerződést [B4-6].

Engedélyokirat 1. (1909)

Az alispán 2254/1909 szám alatt, 1909. február 8-án keltezett engedélyokirata Fenyőfő község nevére szól. A dokumentum 14 paragrafusban szabályozza a vízhasználattal kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket. A felülcsapott vízierék átmérője 4.14 méter, szélessége 0.74 méter⁽³⁾. A malom parasztörlésre van berendezve, üzeméhez engedélyezett vízmennyiség másodpercenként 100 liter. A vízikönyvbe 5/1909 számon iktatták [B4-7].

Az engedélyhez Török János mérnök által készített műszaki leírás, helyszínrajz, hossz- és keresztmetszvények rajza és a műépítmények rajza tartozik.

Műépítmények (alaprajz, hosszmetset)

Török János mérnök 1902 májusában helyszíni mérések alapján készített rajzot a *Fenyőfő községi malom* műépítményeiről. A malomépület, a gerendely, a vízierék, a vizet a kerékre vezető favályú és a malomfej főbb méreteit, elhelyezkedésüket ebből a rajzból, illetve az 1913-ban - már Fekete Mihály részére készült - műszaki leírásból ismerjük [B4-8].

Hossz és keresztmetszvények

A Bánya-ér csatornájának hossz- és keresztmetszvényei mellett e rajzon látható a malom épülete, az ajtó és az ablakok, rajtuk a magassági jegyek elhelyezkedése. A rajzot készítő Török János mérnök mellett Lang Mátyás bíró aláírása is szerepel a dokumentumon, ebből tudjuk, hogy 1902-ben ő volt Fenyőfő első embere [B4-9].

Értesítés (1909)

Alispáni értesítés a hatósági intézkedések jogerőre emelkedéséről [B4-10].

Feljegyzés az alispánnak (1909 február)

A pápai főszolgabíró feljegyzése az alispánnak arról, hogy Fenyőfő község eladta a malmot Fekete Mihálynak. A szerződést Veszprém vármegye törvényhatósági bizottsága az 1618. sz. kjv. / 18131/907 határozattal jóváhagyta. A főszolgabíró kéri, hogy a vízikönyvet és az engedélyokiratot ennek megfelelően igazítsák ki [B4-11].

Határozat (1909 március)

Az alispán határozata a tulajdonos és az engedélyes személyében bekövetkezett változásról [B4-12].

⁽³⁾ Az 1913-ban – már Fekete Mihály részére készült – műszaki leírás már egy kisebb, 3.90 méter átmérőjű vízieréket említ, amely "egy kisebb hengerszéket lisztörlésre és egy 1.0 méter átmérőjű közönséges követ hajt..."

Jegyzőkönyv (1910 augusztus)

Jelen vannak: Körmendy Béla főszolgabíró, Tarjáni Ernő m. kir. mérnök, hatósági szakértő, Fekete Mihály tulajdonos. A felülvizsgálat megállapítja, hogy a malomfej küszöbe fél méterrel magasabb, mint azt az engedélyokirat előírja, így *a malomnál alkalmazott duzzasztási magasság egészen más, mint az engedélyezett* [B4-13].

Engedélyokirat 2. (1914 november)

Az alispán 20609/1914 szám alatt, 1914. november 26-án keltezett második engedélyokirata már Fekete Mihály nevére szól [B4-14].

Feljegyzés arról, hogy az új engedélyt annak jogerőre emelkedéséről szóló értesítéssel együtt a XI/22/a sz. alatt nyitandó vízikönyvben kell elhelyezni [B4-14].

Műszaki leírás (1913 március)

A Pápán, 1913 március hóban keltezett dokumentumot Török József mérnök korábbi felvételei és új felvétel alapján ifj. Stetka Péter okleveles mérnök készítette. Megtudjuk belőle, hogy a malom parasztörlésre van berendezve. A 3.90 méter átmérőjű vízikerék *egy kisebb hengerszéket lisztörlésre és egy 1.0 méter átmérőjű közönséges követ hajt, mely utóbbi darálásra használtatik, az alsó malomban van a bab koptató és liszthenger. A vízbefolyás 9.0 m. hosszú 0.67 x 0.50 m méretű leerősített favályuban vezetetik a zsiliptábláig, a zsiliptábla szélessége 0.38 m. A zsiliptábla után van felerősítve a 4.70 m. hosszú 0.38 m széles 0.25 m. magas lógó vályu, mely a vizet a kerék fölé vezet. Árapasztó csatorna a vízfolyás baloldalán van és földgáttal van a tótól elzárva, a földgát nagyvíz esetén megbontatik a vízállás szabályozása céljából* [B4-15].

Helyszínrajz 1913 március)

Fekete Mihály pápateszéri "Bárányéri" malmának helyszínrajzán a *Staub malom* és a *Hofstädter malom* között, szaggatott vonallal jelölve szerepel az *Elpusztult malom* helye. Ez a helyszínrajz jelöli helyrajzi számokkal az *Égett malom* (malomépület: 949 hrsz., malomtó: 950 hrsz.), az *Andrássy malom* (malomépület: 955 hrsz., malomtó: 956 hrsz.), a *Fenyőfői községi malom* (malomépület: 963 hrsz., malomtó: 964 hrsz.), a *Hofstädter malom* (malomépület: 973 hrsz., malomtó: 974 hrsz.) és a *Staub malom* (malomépület: 981 hrsz., malomtó: 982 hrsz.) pontos elhelyezkedését [B4-16], [B4-17].

Műépítmények (1913 március)

A Pápán, 1913 március hóban keltezett dokumentumot ifj. Stetka Péter okleveles mérnök készítette. Megtudjuk belőle, hogy a "Fenyőfői" malomban ekkor már a darálónak használt malomkőpár mellett koptató, hengerszék, liszt-

henger és felvonó is működött. A malomépület és a hozzáépült lakás méreteiről és elhelyezkedéséről (alsó és felső malom) is pontos képet kapunk. Az épület külső méretei: 21.72 méter hosszú, 6.96 méter széles, falazat magassága 2.8 méter a tető gerincmagassága 7.0 méter, az alsó malom a - földszinttől mérve - 2.2 méter. Az alsó malomban volt a babkoptató és a liszthenger, innen lépcső vezetett a felső malomba, ahol a daráló és a hengerszék helyezkedett el. A felső malom szintjén található a lakószoba is [B4-18].

Hossz és keresztszelvények (1913 március)

A hossz- és keresztszelvények tervlapján szerepel a malomépület oldalnézete is, a VJ (vonatkozási jegy) pontos helyének feltüntetésével. Az ifj. Stetka Péter által készített műszaki leírás és a hozzá tartozó rajzok közös hibája, hogy a helyismerettel nem rendelkező fiatal mérnök minden esetben a "Bárányéri" malom kifejezést használja, holott természetesen a "Bánya-ér" malmairól van szó. A patak nyilvánvalóan elírásból eredő hibás nevét ifj. Stetka nyomán átvették a hivatali ügyintézők, így később több dokumentumban is "Bárányéri" patakról olvashatunk [B4-19].

Értesítés (1914 november)

Az engedéllyel megegyező, 20609/1914 szám alatt az alispán értesíti az érdekelteket, hogy a vízhasználati engedély jogerőre emelkedett [B4-20].

Felülvizsgálati jegyzőkönyv (1915 november)

Az 1915. november 20-án megtartott járási főszolgabírói felülvizsgálat hatósági szakértője, Vágó Viktor kir. mérnök ezúttal is magasabbnak talál ugyan néhány értéket az engedélyezetttnél (a malomfő küszöbe 37 mm-rel, az árapasztó zsilip küszöbe 151 mm-rel magasabb az engedélyezetttnél, szélessége pedig 50 cm, szemben az előírt 80 cm szélességnél, az árapasztó zsilip táblája 335 mm-rel alacsonyabb az előírtnál) ám összességében javasolja az eljárást vezető főszolgabírónak, *hogy a víziművek hatóságilag felülvizsgáltaknak jelentessenek ki. Eljáró főszolgabíró ilyen értelemben határoz* [B4-21].

Feljegyzés a vízikönyv vezetőjének (1915 december)

Az alispán felhívja a vízikönyv vezetőjét, hogy a felülvizsgálat megtörténtét jegyezze be, a jegyzőkönyvet pedig helyezze el a XI/22. számú vízikönyvben. Az iratokat 1/1916 számon iktatták a XI/22-es vízikönyvben [B4-22].

Engedélyokirat 3. (1939 január)

A 29615/1938. számú, 1939 januárjában keltezett alispáni engedélyokirat Fekete Mihály nevére szól. A dokumentum 16 §-ban szabályozza Fekete Mihály jogait és kötelezettségeit. Amint az engedélyben olvasható, *Az enge-*

dély tartama az 1885. évi XXIII. t.cz. 192 §-a értelmében nincs időhöz kötve (12 §), Az engedélyokiratban felsorolt jogok és kötelezettségek jogutódokra is átszállnak. Az engedély kiadásával a korábbi, 20609/1914 számon kiadott engedélyokirat érvényét és hatályát veszti [B4-23].

Részletes helyszínrajz (1937 április)

A terveket a székesfehérvári kultúrmérnöki hivatal készítette [B4-24].

Hossz és keresztmetszelvények (1937 április)

A terveket a székesfehérvári kultúrmérnöki hivatal készítette [B4-25], [B4-26].

Földmunka kimutatás (1937 április)

A terveket a székesfehérvári kultúrmérnöki hivatal készítette [B4-27].

Értesítés (1939 január)

Az engedélyokirattal azonos számú dokumentum értesíti az érdekelteket, hogy az alispáni határozat jogerőre emelkedett. Az értesítést megküldik a szomszédos malmok tulajdonosainak, Fekete Imrének és Horváth Józsefnek is [B4-28].

Jegyzőkönyv (1939 június)

Dr. Katona István szolgabíró, Székács László mérnökgyakornok, hatósági szakértő, Fekete Mihály tulajdonos jelenlétében tartotta meg a felülvizsgálatot [B4-29].

Határozat (1939 július)

Az alispán nevében a vármegyei főjegyző sikeresnek mondja ki a június 13-án megtartott felülvizsgálatot és megengedi a malom engedélyokirat szerinti használatba vételét [B4-30].

Határozat a vízjogi engedély megszüntetéséről (1967)

A vízjogi engedélyt 1967-ben vonták vissza. A határozat tárgyában Pápateszér, Fekete Mihály; "Fenyőfő" olvasható [B4-31].

[B4-1] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-1.pdf>

[B4-2] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-2.pdf>

[B4-3] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-26.pdf>

[B4-4] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-29.pdf>

[B4-5] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-27.pdf>

[B4-6] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-28.pdf>

- [B4-7] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-23.pdf>
- [B4-8] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-24.pdf>
- [B4-9] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-25.pdf>
- [B4-10] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-22.pdf>
- [B4-11] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-21.pdf>
- [B4-12] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-20.pdf>
- [B4-13] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-11.pdf>
- [B4-14] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-10.pdf>
- [B4-15] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-12.pdf>
- [B4-16] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-13.pdf>
- [B4-17] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-14-b.pdf>
- [B4-18] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-14-a.pdf>
- [B4-19] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-15.pdf>
- [B4-20] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-9.pdf>
- [B4-21] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-8.pdf>
- [B4-22] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-7.pdf>
- [B4-23] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-4.pdf>
- [B4-24] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-18.pdf>
- [B4-25] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-16-a.pdf>
- [B4-26] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-16-b.pdf>
- [B4-27] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-17.pdf>
- [B4-28] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-5.pdf>
- [B4-29] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-6.pdf>
- [B4-30] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-19.pdf>
- [B4-31] <http://motka.gyor.hu/file/atch/69/111-3.pdf>